

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/32
6100 S. HMK/362

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/3218
Karar No. 2025/5174
Tarihi: 18.06.2025

- KESİNLİK SINIRI
- TALEPLERİN İLERİYE ETKİ EDEN TESPİT İÇERMESİ HALİNDE KARARIN KESİNLİK SINIRININ ALTINA KALDIĞINDAN SÖZ EDİLEMeyeCEĞİ
- İLERİYE DÖNÜK ETKİ EDEN TESPİT TALEPLİ DAVALARDA MİKTAR İTİBARIYLA KESİNLİK SINIRI GÖZETİLMeyeCEĞİ, MİKTAR VE DEĞERİNE BAKILMAKSIZIN İSTİNAFIN OLANAKLI BULUNDUĞUNUN KABUL EDİLMESİNİN GEREKTİĞİ

ÖZETİ: Somut davada, İlk Derece Mahkemesi kararının, iş sözleşmesinin devam etmesi ve reddedilen taleplerin ileriye etki eden tespit içermesi karşısında verilen kararın kesinlik sınırının altında kaldığından söz edilemeyecektir.

Bu tür uyuşmazlıkların çözümüne ilişkin kararların istinaf incelemelerinde, 6100 sayılı Kanun'un 341/2 hükmünde belirtilen miktar itibarıyla kesinlik sınırı gözetilmemeli, dolayısıyla miktar ve değerine bakılmaksızın istinafin olanaklı bulunduğu kabul edilmelidir. Şu hâlde İlk Derece Mahkemesince verilen karar kesin olmadığından; Bölge Adliye Mahkemesince davacı vekilinin istinaf başvurusu yönünden işin esasına girilerek bir karar verilmesi gerekirken, başvurunun kesinlik sebebi ile reddine karar verilmesi hatalıdır. Davacı vekilinin istinaf

başvurusu esastan incelenmek üzere Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, İlk Derece Mahkemesi tarafından kararın kesin olduğu gerekçesiyle 08.10.2024 tarihli karar ile istinaf başvurusunun reddine karar verilmiş, bu kararın da davacı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince davacı vekilinin istinaf başvurusu kesinlik nedeniyle reddedilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin 30.12.2024 tarihli ek kararı ile kararın kesin olduğu gerekçesi ile temyiz dilekçesinin reddine karar verilmiştir.

Ek karar davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi.

Dosya içeriğine göre Bölge Adliye Mahkemesince dava değeri dikkate alınarak temyiz dilekçesinin miktardan reddine karar verilmiş ise de dosyada davacının çalışmaya devam ettiği ve talep edilen alacaklar yönünden hükmün ileriye etkisi dikkate alındığında, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362/1-(a) hükmünde belirtilen miktar itibarıyla kesinlik sınırına bakılmaksızın temyizinin olanaklı bulunduğu kabul edilmelidir. Bu durumda temyiz dilekçesinin miktardan reddine ilişkin ek kararın hatalı olduğu anlaşılmalı; 30.12.2024 tarihli ek kararın bozularak ortadan kaldırılması gerekir.

Bölge Adliye Mahkemesinin asıl kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; ek kararın kaldırılmasına karar verildikten sonra, kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 01.03.2018 tarihinden itibaren davalı bünyesinde kat mutfağı personeli olarak çalıştığını, 01.04.2018 tarihinde kadroya geçtiğini, davacının sendika üyesi olduğunu, mevcut toplu iş sözleşmesine rağmen alacaklarının eksik ödendiğini iddia ederek bir kısım işçilik alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının parasal haklarının hukuka uygun bir şekilde eksiksiz ödendiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Karara karşı davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine 08.10.2024 tarihli ek karar ile davacı vekilinin istinaf başvurusu kararın kesin olduğu gerekçesiyle reddedilmiştir.

IV. İSTİNAF

1. İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen asıl ve ek kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; istinaf başvurusunun kesinlik nedeniyle reddine karar verilmiştir.

2. Kararın davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin 30.12.2024 tarihli ek kararı ile kararın kesin olduğu gerekçesi ile temyiz dilekçesinin reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili asıl karara ilişkin temyiz dilekçesinde;

Bilirkişi raporunun hatalı olduğunu, yeterli araştırma yapılmadan karar verildiğini ileri sürmüştür.

2. Davacı vekili 30.12.2024 tarihli ek karara ilişkin temyiz dilekçesinde;

a. Ek kararın hatalı olduğunu,

b. Bilirkişi raporunun hatalı olduğunu, yeterli araştırma yapılmadan karar verildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, İlk Derece Mahkemesince verilen kararın kesin olup olmadığı, istinaf ve temyiz edilemeyeceği hususundadır.

1. Kesinlik sınırı kamu düzeni ile ilgili olup miktar veya değeri istinaf kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar 6100 sayılı Kanun'un 341/2 hükmü uyarınca istinaf edilemez.

6100 sayılı Kanun'un 341/3 hükmü gereğince alacağın bir kısmının dava edilmiş olması durumunda, istinaf kesinlik sınırı alacağın tamamına göre belirlenir.

Somut davada, İlk Derece Mahkemesi kararının, iş sözleşmesinin devam etmesi ve reddedilen taleplerin ileriye etki eden tespit içermesi karşısında verilen kararın kesinlik sınırının altında kaldığından söz edilemeyecektir.

Bu tür uyuşmazlıkların çözümüne ilişkin kararların istinaf incelemelerinde, 6100 sayılı Kanun'un 341/2 hükmünde belirtilen miktar itibarıyla kesinlik sınırı gözetilmemeli, dolayısıyla miktar ve değerine bakılmaksızın istinafın olanaklı bulunduğu kabul edilmelidir. Şu hâlde İlk Derece Mahkemesince verilen karar kesin olmadığından; Bölge Adliye Mahkemesince davacı vekilinin istinaf başvurusu yönünden işin esasına girilerek bir karar verilmesi gerekirken, başvurunun kesinlik sebebi ile reddine karar verilmesi hatalıdır. Davacı vekilinin istinaf başvurusu esastan incelenmek üzere Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

2. Ayrıca davalı vekilinin istinaf başvurusu olmamasına karşın, istinaf başvurusu varmış gibi kesinlik nedeniyle reddine karar verilmesi de bir başka hatalı

yöndür.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Bölge Adliye Mahkemesince verilen 30.12.2024 tarihli ek kararın BOZULARAK ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının usulden BOZULMASINA,

Bozma sebebine göre diğer temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

18.06.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.